

Udnævnelse, deres Kvalifikationer, Tiden, hvori de har at udføre deres Bestilling, og Bekendtgørelsen af deres Valg m. v. forholdes aldeles efter de i Lov 4. Juli 1850, angaaende Afløsningen af Husmændenes Pligtarbejde, indeholdte Forskrifter.

- c. Vederlag for Jagtretten skal fastsættes til en saadan aarlig Pengeafgift, som afgiver fuld Erstatning for det Tab i Indtægt, Rettighedens Afstaaelse kan antages at medføre, under Hensyn til de Forhold, som har fundet Sted indtil den Tid, da Afløsningen sker. Den paagældende Ejendom skal til enhver Tid kunne frigøres for den aarlige Afgift ved Indbetaling til den berettigede af dens 25-dobbelte Beløb.
- d. Med Hensyn til Afløsningen og sammes Paaanke forholdes i Overensstemmelse med de Forskrifter, som indeholdes i ovennævnte Lov 4. Juli 1850, for saa vidt de i det her omhandlede Forhold kan komme til Anvendelse.“

Til § 3.

- 4) Paragraffen affattes saaledes:

„Naar Jagtretten er forenet med Ejendomsretten over Grunden, kan den ikke adskilles derfra. Ved Overdragelse af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste kan gyldigt Forbehold vedrørende Jagtretten kun tages i Overensstemmelse med denne Lovs § 4.

Ved Overdragelse af den almindelige Brugsret til en Grund skal Jagtretten, for saa vidt den tilkommer Grundejeren, anses indbefattet under Brugsretten, naar Grundejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig den.“

Til § 4.

- 5) Paragraffen affattes saaledes:

„Det er Ejeren tilladt at overdrage sin Jagtret til andre. Er Jagtretten overdraget til andre, skal den jagtberettigede staa vedkommende Bruger til Ansvar i Tilfælde af Jagtrettens Misbrug.“

Til § 5.

- 6) I 5te Linie indsættes efter „anden,“: „ej heller ved Vadning langs med Kyststrækningen,“.

Til § 6.

- 7) I 2det Stykke, 1ste Linie, indsættes efter „Gaardsplads“: „samt Mødingsplads“.

Til § 7.

- 8) I 1ste Stykke, 4de Linie, efter Ordet „Forpligtelse,“ udgaar Resten af Stykket, og i Stedet indsættes: „og Brugeren ved en af de i Henhold til § 13 i Lov om Mark- og Vejfred af 25. Marts 1872 beskikkede Vurderingsmænd foretaget Opgørelse har godtgjort, at der er sket Vildtskade paa hans Markagrøder for følgende Mindstebeløb:

1. For Brug paa under 5 ha. 30 Kr.
2. For Brug paa 5—10 ha .. 50 —
3. For større Brug 100 —

kan Kommunalbestyrelsen, saafremt den jagtberettigede ikke senest 6 Maaneder efter Synsforretningens Afholdelse har opsat betryggende Vildtheegn, for et Aar meddele Brugeren Tilladelse til at udøve Jagt paa Kron-, Daa-, Raa- og Sikavildt paa den ham til Brug overladte Grund, dog kun i Overensstemmelse med de i § 24, 2det Stykke, fastsatte Regler.“

Til § 9.

- 9) Som nyt Stykke tilføjes:

„Til Brugere af saadanne Lejehuse, der falder ind under Bestemmelsen i 2det Afsnit af Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet, jfr. Lov Nr. 217 af 21. April 1921 om Ændringer i denne Lov, skal Ejeren, for saa vidt Jagtretten ikke er overdraget Brugeren, være pligtig at yde fuld Godtgørelse for den Skade, der af Dyre- og Fuglevildt tilføjes Brugersens Markagrøde. Dersom mindelig Overenskomst om en saadan Godtgørelse ikke opnaas mellem Ejer og Bruger, skal Krav om Godtgørelse skriftlig fremsættes af Brugeren for Kommunalbestyrelsen i den Kommune, hvor de paagældende Jorder er beliggende. Kommunalbestyrelsen skal da uopholdelig foranledige, at de i Henhold til § 13 i Lov af 25. Marts 1872 om Mark- og Vejfred beskikkede Vurderingsmænd foretager en Opgørelse af den skete Skade.“

Til § 14.

- 10) Foran Paragraffen indsættes som Overskrift:

„Kapitel II.

Jagtrettens Udøvelse.“

og Paragraffen affattes saaledes:

- „a. Ingen maa her i Landet udøve Jagt uden at have erhvervet Jagttegn. Denne Bestemmelse angaar dog ikke den i